

קבוצה א מיי פֿיר מנהל
 מעשר שני ה' א
 סתם עשר קלי:
קבוצה ב מיי פֿיר מנהל
 מעשר הלה: א
 קב א מיי פֿיר מנהל
 מעשר הלה א ופֿי
 מנהל בבורס ה' א:
קבוצה ד מיי פֿיר מנהל
 דרומות ה' א
 [טושיע' ייד' ס' שלא סעף
 ג]:
קבוצה ה מיי פֿיר מנהל
 מעשר הלה: א
 קבג א מיי פֿיר מנהל
 מסיבה ה' א סתם
 לאוין קע טושיע' מ' ס'
 רבו סעף בט:
קבגד א מיי פֿיר מנהל
 גניבה ה' א ופֿי:
 טושיע' מ' ס' סתם עשין
 עא:
קבזה א מיי פֿיר מנהל
 סמכות טושיע' א
 סתם עשין טושיע' מ'
 ס' ס' סעף לט וטעף מ'
 ופֿי א סעף א ופֿי: שא
 טעף א:

[illegible]

מִן הָרָעָה עַל הַיִּפּוֹ
אָמַר יוֹלָא תִּשְׂאוּ עֲלֵי
חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ אִם אֵינִי
מֵמָה יִמְכָּאן לְתוֹרֵם מִ
תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה אֲלֵא
הָ לִיחוּשׁ דְּלֵמָא אֲתָא
עַל הַפְּטוֹר וּמִן הַפְּטוֹר
ר' אֲלַעזָר שְׂפִיר קָא
א שְׂפִיר קָא מִשְׁנֵי לִידֵי
ר מִיתָה דְּבִידִי שְׁמִינִי
תַּת ב"ד דְּלֵמָא שְׁאֵנִי
יב שֵׁשֶׁת לֹא שְׂפִיר קָא
אִינְהוּ מִיתָה וּמוֹתִינִי
ב ב² לֹא תוּכַל לֵאכּוּי
יב רב שֵׁשֶׁת רב יוֹסֵף
ה אֲלֵא רַבִּינָא עֲזִי
יַע לִיה מִפְּלִטָּה דְּתַנָּה
מַעֲשֵׂר מִן כָּל דְּפוּס
מֵאֵי אִית לָךְ לְמִיּוּמָא
בְּרֵא זִבִּין נַחְתּוּם נִמְנֵ
ן רַבָּא אָמַר שְׂמוּאֵל
שֵׁם מִיתָה כְּעוֹלָם
ס שֵׁשֶׁת אֲוֹנָא דְּהַקְדָּשׁ
הַקְּרָקָעוֹת וְהַהֲקֵדְשׁוֹ
כָּפַל וְלֹא תִשְׁלֹמֵם
וְיֹמֵר חֲנוּם אִינוּן נִשְׁבַּע
לִם "רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲוֹמַר
קִדְשִׁים

א גרסינן דלציי תרזי קא מתדן: אמר אציי ר אלעזר. דקשי
מ היא ואיתי רביה מן המביא גט: לא שפיר שני ליה. כדמפרש
דמאי שהיא קלה שאפילו תרומה ודאית אינה אלא במיתה צדי
איש שאיסור תורה שבה מיתה צדי אדם והיא חמורה: ורב ששת.
ו שפיר אובדיה. דהא חילול כי לא עבד ליה שפיר לאו בעלמא
אפרי שני ליה. דלע"פ שמקיל ר"מ צדידיוו וכו'. פלטר. הוא
לחנונים ולנחמנים: מעשר מל דרם צדידיוו: אלמנה חייס
מאי שנה דחייס על הפלטר משום דמחרי תלתא זצין:
דכריס שאין לנס אונאה. בגמרא מפרש טעמא: השטרות.
ר המוכר הקדש או המוכר עולמו שפול בו מום: ולא פשלומי
ה דלילו עבדים ושטרות וקרקעות לא שייך למימר דלילו פשלומי
טעם שלא הזיקתו תורה לישבע עליהן: אינו משלם. אם נגזבו ממנו:
מדשים

הוא מפרש מן החיוב על הפטור ואין שם מעשר חל עליו ומתן טבל
ללכה או מן הפטור על החיוב ואין שם מעשר חל עליו וגמלא
שאין שכנגדו מתוקן לא חיישין בדמאי להכי ותלינן למימר מחד
גבדרא זבין. ואי עשו חיזוק כשל תורה בשלמא מן הנוגת על
ההמה אע"פ שהחמה יפה מן הנוגת לא חיישין כדרכי אילעאי:
ואלא מן דפוסים הרבה ניהוש דלמא מפרש מן הפטור כו': קשיא
לויא וכי עשו חיזוק כו' ספיר קשיא ליה: ושמואל. דמי הא מני
הוא? דקשיא ליה לרבי אבא. וכי עשו חיזוק בדמאות מעשר ש
שמים זר האוכלה: ומשי ליה שמואל. שעשו חיזוק לזכריהם באש
לדאותיהם לשמואל מחילול שלא עשו בו חיזוק בחילול של דמאי:
הוא דלא תוכל לאכול וגו': ולמאי דאופכי רב שש רב יוסף
לענין ככרות כספיון לענין תבואה לוקח ככרות הרבה ומוט
לדמא אחי לאפרושי מן החיוב על הפטור: אלא מאי איהו לך
נחמוס נמי. דלא חייש ליה ר"מ לא תקשי לך דקסבר נחמוס
יוש אדם אחד עושה ככרות כדפוסין חלוקין: בתנא. אל
המורכב שטרות לגבות חוב שחבובו ויטלנו דעמו: והקדשות. אל
אירבעה ומשה. אם טבח או מזבח. ומשום הקדשות אכטריך למית
אירבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד: אינו נשבע. שלא